

230. Той мисляше, че като са е свадилъ съ Протезиляя, той нема да са обнема въ паданъето му (*il ne pouvait être enveloppé dans sa ruine*).
T. 231. Смутенъ, яростенъ, обнетъ отъ отчаяние (*livré à son désespoir*),
той сякажса космьтъ. T. 237.

Обнесѣ са *м. св.* Обнасямъ са Обно́сь са *м. дл.* посту-
паю, веду себя: Да се обносятъ така съ полковниците и гетмани! *Тб.*
Вижте, какъ дѣтински се обнася съ васъ вашето драго чедо. *Рш. 7.*
Той са обнасялъ много кротко и приятелски съ сиромаси-тѣ. *Л. Д.*
1875 р. 147. Обна́сянїе Обно́сянїе *с. с.* обхожденіе, поведеніе (*см.*
обнаска): Негово-то мѣжественно обнасянїе кѣмъ претенціи-тѣ на Имп.
Наполеона. *ib. 1871 р. 210.* Отъ говеда-та дѣте-то не може научи нито
обнасянїе, нито благонравіе, нито нищо друго. *ib. 1876 р. 61.* Той съ
свое-то смиренно обнасянїе съ всѣкого служи за примѣръ на свое-то
стадо. *ib. 1869 р. 136.*

Обнижмъ ил. св. Обнизвамъ ил. дл.—съ бисеръ, увѣшаю, увѣшваю связками бисера: „Радо ле бѣла българко, Я земи черенъ българиинъ, Сжсъ злато ще та затрупа, Сжсъ бисеръ ще та обниже, По сребро ще та поведе“. 3. 206.

Обносительнъ *тр.* обходительный. Бол. гл. *обносити*, *эпислав*
обношу Обобляга *св.* округлю, выглажу: И тѣй благодарихъ ся да на-
мѣрю единъ пень отъ кораво дърво, който първо издѣлахъ съ бравдъ
та, а по обоблихъ извѣнь. Р. С. 72. Бол. гл. *обобляга*, *эпислав*

Обогатѣѣи. св. разбогатѣю. Обогаѣи. св. Обогаѣеѣамъ
ил. дл. обогащу,—аю: Господь сиромасы-тъ обогаѣѣа, а богаты-тъ оспро-
маѣѣѣа. Ч. 143.

Обожавамъ и. д. обожаю: Нѣкога си ся кланяли и цѣлува-
ли тойзи престоль, дори ся (=сж) го и обожавали. *Л. Д. 1874 г. 244.*
Обожавале го бихте, мисль (*Angebetet, wollen sie sagen!*) *Рув. 88.*

Оболѣхъ *м. св.* Оболѣвамъ *м. дл.* заболѣю, заболѣваю: Ако ся налива изеднаждъ съ много вода, то ще си побръка смиланіе-то и ще оболѣе. *Л. Д. 1874 г. 74.* Ако буба-та е оболѣла въ пръвы-ты си четири врѣмена, то тя слѣдъ нѣколко дни загине. *ib. p. 188.*

Оборавѣ са *гл. св.* Оборавямъ са *гл. дл.* опомнюсь, прихо-
жу въ себя (*прот.* забравѣ са): Оборави се, милѣ бащице! това е
сѣнь. *Рим. 35.* „Че много сѣмъ спалъ!“ рече Т., като се оборави слѣдъ
единъ дълбокъ сѣнь. *Тб. 88.* ОБОРАВИ СЕ КАТО СЕ ПОМНИ

Оборъ с. м. хлѣвъ, конюшня, помѣщеніе для скота: Волъ въ оборъ, рогае му на дворъ?—Сфредель. Ч. 118. Пакъ си слязукъ утъ сажбъ-тъ, Тъ улязукъ въ башъ убори, Тъ сж чюдъ и сж макъ. Куя кони да извадж. Ч. 303. Въ прекрасно устроеннѣ оборе азъ видѣхъ различ-